

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 274. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511140064.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Man maae for alting nøye legge Mærke til, at denne sidste Tilbøyelighed, saalænge den ikke overskrider de Grændser, inden for hvilke jeg i ovenstaaende Paragraph har betragtet den, det er at sige, saalænge den frembringer de omtalte Virkninger, og ikke gaaer over Stregen; vist ikke i mine Øyne er en Feyl, som jeg enten formaaer at angre, eller har havt i Sinde at gjøre mine Brødre uskadelig, uden - - - i Hensigt til dens Følger - Dersom jeg oventil har kaldet den en Svaghed, saa er det blot fordi enhver sandselig Lyst egentlig er 275 en Svaghed, og ikke fordi jeg skulde holde den for mindre tilladt, end nogen anden af de alleruskyldigste; uden forsaavit, at jeg vist holder den for meer farlig - Dersom jeg altid havde ladet det blive, ved den uskyldige den ædle Vellyst, som jeg fordem drak ved min Høy; da skulde jeg intet havt at angre, intet at afbede - Der var paa det høyeste ikke meer at sige paa mig i den Fald, end der er paa en, som finder Fornøyelse i at lade sig kløe paa Ryggen - Jeg har oventil sagt min Meening herom til min Vanddrickere - Men det farlige! - Den ulyksalige Streg! - Heri bestaaer heele Knuden - Man vil i det efterfølgende af denne Historie faae at see, hvorledes først Glæden selv og Ubesindighed, Selskaber, Leyligheder og Fristelser; siden Gjenvordighed, Kummer, Ærgrelse, Mismodighed og alle Hypochondriens Ulykker, Tid efter anden har drevet denne i sig selv uskyldige Lyst altfor ofte og altfor langt over den fatale Streg - og hvorledes Vanen tilsidst, og deraf fødte physiske, legemlige Nødvendigheder, har forøget og hærdet den til en Grad, der har været stoer nok til at spilde det for mig, som man i Almindelighed kalder sin timelige Lykke; stoer nok til at paalegge mig, at angre, afbede, og saavitsom mueligt at rette den -